

[Alfred Jensen.]

ting er tvivlsomme — juridisk, får jeg nu at vide — og derfor frafalder de to tillæg, som offentligheden havde regnet med at medlemmerne skulle have. Det har man imidlertid ikke givet tingets medlemmer besked om, det kan man kun læse i pressen, hvor nogle medlemmer af tinget siger, at af ædelmodighed har man givet afkald derpå. Jeg har ikke fremdraget sagen for at diskutere juridiske problemer, men for at få lejlighed til at sige fra angående forhøjelse af vederlaget. Jeg er tilfreds med, at vi har fået problemet diskuteret, og at der altså ikke kan være tvivl angående vor stilling til dette spørgsmål.

Hvad betænkningernes udseende angår, forlanger jeg ikke, at de skal fremtræde som referater af forhandlingerne i udvalget, men det, jeg kunne ønske, og som jeg synes offentligheden må have krav på, er, at betænkningerne bliver mere fyldige, mere oplysende. Det er ikke noget nyt synspunkt hos mig eller hos den kommunistiske gruppe, det er et synspunkt, vi har ført frem før, og et synspunkt, som hele det udvalg, der behandlede den gældende forretningsorden, var enigt om at føre frem. Det, vi frygter for, er, at man ved de ændringer, der her foretages, skal nå frem til betænkninger, der bliver endnu mindre fyldige. At det skal diskuteres, om den gruppe, jeg tilhører, får bedre eller ringere muligheder fremefter for at gøre vore synspunkter gældende, forstår jeg ikke. Spørgsmålet er ikke, i hvilken rækkefølge vi får ordet, eller hvilke muligheder vi har for at udarbejde vore ændringsforslag. Spørgsmålet er, om det, der kommer fra udvalget, er så fyldestgørende og så godt, som det er muligt at gøre det. Jeg vil gerne minde om, hvad jeg sagde ved første behandling, at i visse tilfælde har udvalgets ordførers mundtlige beretning her i salen betydning for forståelsen af den pågældende lov. Jeg understregede sidst, at forståelsen af loven undertiden må ses i forbindelse med de bemærkninger, der fremsættes af forslagsstillerne, og med det, der findes i betænkningen, men også med det, ordføreren har fremført på udvalgets vegne. Det er den tilstand, vi har ønsket bevaret fremefter, og ud fra disse betragtninger kan vi ikke stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Udvalgets ordfører (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne på ny understrege, at meningen med nyordningen er at gøre betænkningerne mere fyldige, og at der fra alle sider er givet tilslutning til den med den motivering, at man ønsker bedre og fyldigere betænkninger. Nu kan man jo ikke vurdere resultaterne af en ændring, før den er trådt i kraft; men skulle det ske, at vi bliver skuffet, kan man tage sagen op igen. Men det, jeg synes er lidt bagvendt i det ærede medlems indstilling, er, at han argumenterer mod forslaget ud fra en tro på, at det, vi får, bliver ringere end det, vi har, skønt alle parter er enige om at prøve at gøre det bedre, end det er. Jeg kan ikke forlange, at det ærede medlem på forhånd skal have særlig god tro til den øvrige del af tinget, men jeg håber, at det ærede medlem vil få en bedre tro, når det, der her foreligger, er trådt i kraft.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Hvis det blot gjaldt om at gøre betænkningerne mere fyldige, forekommer det mig, at man kunne have klaret problemet på en helt anden måde.

Når udvalgets ordfører siger, at jeg ikke har ret til at nære tvivl angående virkningen af det, der her foreslås, synes jeg ikke, han har ret. Jeg har henvist til det, der var enighed om i 1953: at betænkningerne skulle være mere fyldige. Seks års erfaring har vist, at det ikke blev tilfældet, og vi nærer frygt for, at det samme vil gøre sig gældende fremefter. Derfor kan vi ikke gå ind for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til ændringer i forretningsorden for folketinget

vedtoges enstemmigt med 109 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1450, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 323).